

vezala Lavanttal z Celovcem. Posebno prijetno bi seveda bilo, ako bi ležal Velikovec na glavni progi (grebinski dopisnik je pisal celo svetovni železnici). Ali Velikovec se je tekom desetletij v železniškem vprašanju ponižnosti priučil in se zato pobrigal le zato, kar je najbolj skromno in kar se da najlažje doseči. Z ozirom na dalekosežnost grebinskega načrta so opustili pristaži zveze Velikovec-Brückl svoj načrt, ker je bilo zjedinenje celega okraja v železniškem vprašanju potrebno. V svrhu takega zjedinenja se je obdržala 6. marca 1907 seja razširjenega odbora v Velikovu, katere so se udeležili tudi zastopniki občine Ruda in Grebinj. Med prvimi je bil tudi župan g. Florijan Ellersdorfer. Pri tej seji so naglašali velikovski člani in zlasti g. Josef Nagele, da pozdravi Velikovec vsako železniško zvezo, da pa ne izključuje grebinski načrt zgradbo linije Velikovec-Sinčaves in nasprotno zadnji kos zveze lahko obenem z drugim načrtom zahteva, zlasti ker bi koristilo to tudi za ostalo deželo. Velikovski odbor seveda ne more opustiti izročene mu dela. Zlasti ker je to delo zdaj najnujnejše; Velikovec pa hoče samoumevno tudi grebinski načrt pospeševati; odbor, ki naj bi se ustanovil v Grebinju, pa naj bi podpiral obenem velikovski načrt. G. V. Schumy je stavil v tem mislu predlog, ki je bil sprejet; (le grebinski zastopniki so si obdržali to, da pridobijo soglasje na shodu svojih volilcev). Tudi g. župan Ellersdorfer je glasoval za predlog.

Iz Grebinja se je čulo potem zopet iz časopisja, da so bili župani sosednih občin sklicani na shod, in da se je ednoglasno sklenilo, delati za železnico „Weis-Sp. Dravograd“ in „Sv. Pavel-Grebinj-Frajdberg-Celovec“. Od Velikovca se ni povabilo ne mestni zastopnik ne železniški odbor! Kako izgleda to? Pač tako: Velikovec (glavni kraj okraja) se ne povabi vkljub izjavi, da hoče sodelovati, samo da se vzdrži razširjeno mnenje, da stoji mesto v nasprotju s sosednimi občinami in da je državnozborni kandidat g. Jos. Nagele kot meščan v Velikovu in član odbora nasprotnik stremjenja velikega dela prebivalstva v okraju.

Da dokažemo neosnovanost te trditve, to je namen teh vrstic. G. Nagele dobil boče priliko, da pojasni svoje nazore interesom samim.

Velikovec razume dobro pomen okoliške dežele in ni podcenil nikdar ta pomen. Tudi odbor ni zasledoval sebične cilje, temveč je imel gospodarski dobiček Velikovca in sosednih občin v oku, ker so interesi celega okraja tesno vezani in je dobro gospodarsko stanje kmetijskih občin pogoj za razvitek Velikovca. Vsled tega tudi ni odbor ničesar pričel, brez da bitega občinam ne naznanil, oz. jih k posvetovanju povabil. Tembolj začuden in ranjeni smo bili, da se je vršilo posvetovanje v Grebinju, brez da bi se povabilo zastopnika iz mesta Velikovec, ako ravno se je zlasti župana g. Ellersdorferja za tako povabilo naprosilo.

Odbor pa ostane vkljub temu čudnemu ravnanju pri svojem sklepu z dne 6. marca in ne boče nasprotoval železniškemu načrtu zveze od Lavantala čez Grebinj in Velikovec v Celovec, temveč boče to misel z vsami močmi podpiral. — Železniški akcijski odbor v Velikovu.

Krščanske „rajtengo“. Piše se nam: Pred par leti se je oženil v bližini Sel nad Borovljami neki naprednjak. Bil je nekaj v zlahti s svojo nevesto. Zatorej je vložil prošnjo, katere se je menda poslala svetemu očetu v Rim. Prošnji se je ugodilo. Kmalu potem pošlje Selski fajmošter nevestini materi „rajtengo“ in tam je bilo napisano: 26 rajniš ali pa po Selsko 52 kron. Dragi Janezek, zakaj pa nisi poslal rajtengo ženinu ali nevesti? Morda bi bil napravil s tem kako „falengo“! Tisti dan, ko sta šla zaradi živitve k fajmoštru, sta se tudi oglasila v birchauzu pri Mažeju. Tam sta popila nekaj sladkega ali kislega vinčka. Morda tudi kak majhen „čajček“. Naj si boče tako ali tako, zgodilo se je pač, da so šli duhovi — vinski ali čajski — ženinu malo v glavo in začelo se mu je malo sanjati. Sanjalo se mu je o farških rajtengah in drugih lepih stvareh. Pa kaj se je zgodilo? Birta Mažeja so tako srbele pete ali

pravzaprav jezik, po Selsko „hofla“, da je to novico kar teplo telegrafiral v farov. Selski fajmošter je potem pokazal svojo farizejsko naravo. On si je mislil: Čakaj jaz ti bom pomagal. Oznanil je enkrat in spet enkrat. Potem je pa napisal prav ljubeznivo pismo, v katerem je naznanil ženinu, da tretjkrat ga ne more več vreči s prižnice. Na ta način mu je skušal napraviti nekaj sitnosti. „Naprej ne moreš, nazaj tudi ne“. Tisti naprednjak bi se lahko bil obrnil naprej, toda to bi zopet trajalo nekaj časa, zatorej je še enkrat šel v Sele in se je pogodil s fajmoštrom, da bi stvar dokončal, kar se je tudi zgodilo po Janezovi milosti. Hvala, slava, čast in čaj našemu milemu ovčjemu pastirju. Po poroki je Ivan Nagel — kakor se vidi po imenu, pristen Hrvat — zopet napisal drobno pisemce. In glej, sedaj ni več ljubil tako svojega bližnjega: Tukaj ni več bilo zapisano 26 rajniš, ampak samo 7. In to res ni veliko, če pomislimo, koliko truda je imel s tem, da dva človeka trikrat nese na prižnico in jih potem trikrat vrže dol. (Poroka se je vršila drugod.) Uboga sirota, toliko dela, pa samo sedem drevenih klincev. Pa hajl!

Župnik Hraba v Djekšah res še vedno nima zadosti. Poslal nam je v svoji brezmejni predrznosti še sledeči nesramni popravek, ki označi posebno dobro njegov infamni značaj: Skličejoč se na § 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na članek objavljen pod zaglavjem „požarna bramba in župnik iz Djekše“ v 14. šte. „Stajerca“ Vasega lista, sta sprejmete v zakonitem raku na istem mestu istimi črkami nastopni stvarni popravek: „Ni res, da je župnik Hraba nasprotoval požarni brambi; res je pa, da je za požarno brambo, ne pa za njeno pijančevanje in hajlanje. Ni res, da, ko se mu je reklo, da boče blagoslovil brizgalne sosedni bistriški župnik, je zakričal; „Dokler sem jaz župnik v Djeksu, ne sme bistriški župnik v moji fari niti p...“; res je, da od bistriškega g. župnika se ni govorilo; res je, da te nesramnih besedi nisem rabil, res je, da sem rekel, da brez mojega dovoljenja noben drugi duhovnik v moji fari nič nima opraviti. Djekše dne 8. aprila 1907. Dragotin Hraba, župnik.

Opomba: Res, človek se mora silno nazaj držati, da ne pove temu nadutemu popu, kar mu gre. Res je seveda vse, kar smo pisali in pisali bomoče še več. Kar se pa tiče pijančevanja in hajlanja, je to že več kot nesramnost. Kje na božjem svetu se več pijančjuje kakor v farovžih? Kje se nganja več grdobij kakor v sobah politikujočih farjev? Vse kar je prav, — ali med prvaškimi duhovniki je toliko pijancev, da je strah in groza! In zato je nesramno od Hraba, da očita požarnikom pijančevanje! Kar se pa tiče pesede „p...“, jo je Hraba res rabil. Sramujte se, župnik in skrite se v zadnji kot. Prihodnjic pa prinesemo še vse druge novice o vaši maziljeni osebi!

Gospodarske.

Ali se šibi trta, če se joče? — Vsekakor! Vsaka izguba soka je obenem za trto izguba moči. Trte, ki so se kesno obrezale in so izgubile mnogo soka, ostanejo čestokrat celo poletje blede. Zato se priporoča, da obrezujemo trte pred zimo ali rano spomladi, da se rana še pred aprilom zasuši. Majhna izguba trtnega soka seveda ne vpliva tako hudo.

Ali je zasaditi trto navpično ali poševno? — Čim bolj navpično zasadimo trto, boljše je, to pa zaradi tega, da pridejo korenine na spodtrtnem koncu bolj globoko, potem pa tudi zato, da ne poganja na trtnem čoku toliko vrhnih ali rosnih korenin. Poševno zasejano trto lahko tudi pokvarimo ko vinograd obdelujemo.

Proti grintavosti jabolk in hrusk — Grintavost povzroča neka gliva, ki se imenuje znaustveno *fusicladium dendriticum*. To bolezen opazujemo lahko na listju in na sadju. Na poslednjem se pokažež okroglasti, rujavli olični izrastki. Osobito na jabolkah se dobijo taki izrastki pogostoma. Dostikrat se zaraste tudi več peg v eno samo. Tako sadje je navadno grdo in zato se ne prodaja dobro. Najbolj napada ta gliva sadje v vlažnih krajih. Včasih vniči ta bolezen ves pridelek. Proti temu sadnemu škodljivcu se priporoča drevje škropiti in mazati s raztopino

modre galice in vapna, kakoršno se rabi perenospori na trtah. Škropiti je dvakrat prvič, ko začne drevje poganjati, toraj preden v drugič pa po čveta. Za škropljenje se lahko navadna škropilnica, še boljša pa je kakoršno ima v zalogi Gor. kmet. društvo nese tudi 14 metrov na risoko in stane 8. Ta škropilnica se rabi tudi za škropljenje. Tudi zveplanje sadnega dreva pomaga neki grintavosti. Zveplati je seveda spomladi ob vremenu.

Kedar vezemo trto, vpogniti je rozgo, kjer hočemo, da nam požene krepko mlado. Na vpognjenem mestu zastaja namreč trta in zato se nakopiči v one oči, ki se napred vpognjenim mestom. Čim bolj vpognjeno rozgo proti zemlji, vedno manjšo moč bodoče sprejme mladika, nasprotno boče najbolj ut. dne rastla vrhnja mladika na oni rozgi, ki jo želimo navpično. Kdor hoče imeti toraj mladje na zadnjem delu mladike (poleg) ta naj vpogiba rozje proti zemlji, kdor hoče spredaj močno mladiko (n pr. oni, ki hoče mlade trte na latnik), ta naj privezuje rozje na

Zatirajte listne uši po sadnjem drevju ko se pokažejo. V ta namen se najbolj priporoča tobaki izvleček, ki se stanjša s 50 krat vode. Tobaki izvleček se dobiva v zalogah to po niski ceni.

Napravite si v vinogradu jamo za vodo V mnoge vinograde moramo voziti vodo za pljenje cele ure daleč. In vendar bi se da majhnih trgom nabrati v vinogradu samem trebno vodo. V nekaterih vrstah zemlje, ki je sodan, opoka in ilovica ni treba napraviti drugega, kakor izkopati na primerem bodisi blizu poti ali ob kakem jarku primjamo in vodo bo tu vedno dovolj. Tam, ne drži zemlja vode, treba bo seveda jamo zidati z ilico ali pa cementirati. Take jame si morali napraviti po vinogradih osobito posestniki, ki nimajo vozne živine. S tem mnogo na dobišku. Kdor nima toraj še jamo v vinogradu, naj si jo napravi sedaj.

Cepljenje sadnega drevja se pričnaja ter se nadaljuje, dokler drevje, kakoršno se haja v drevesnicah je najboljši način cepit v sklad, s tem, da se prereče cepič in poševno. Prereza naj bo približno 2 do 3 cm tako dolga, kakor je cepič debel. Seveda mora biti pri tem načinu cepljena podlage cepič enake debelosti. Če je podlaga bolj bela, cepiti je v razklad ali v naklad. V klad se podlaga razkolje preko sredine ali se zarezje v dobi zagozde ter vtakne tako v poklino, da se lubad na podlagi in lubad cepiču spoji. Zarezi na cepiču morate biti volj dolgi, da ne nastane ob razpoki prostora, valed česar bi se cepič posušil. cepljenju v naklad odreže se na podlagi toliko lubada in lesu, da bo zamogel cepirano popolnoma pokriti. Cepič je prerezati kakor pri cepljenju v sklad. Da bo na po bolj trdno stal, je dobro, če se naprav gornjem koncu prereze majhno zarezo, ob tero se nasloni Cepič vrhu prerezane po se priveže h podlagi z vrbo ali še bolj ličjem. Za obvezo rabi se pri nas navadno ali cunje. Če je spomlad vlažna, je taka obveza, v suhi spomladi pa se mah posuže zato se cepič ne prime. Boljše je, če rabinvo na ta namen cepilni vosek ali cepilno smolo.

Katero umetno gnojilo je sedaj deti v vinograd? — V tem času je potrositi po gradu superfosfat (na njivo zemlje okoli 1 na oral od 2—3 q) in kalijevo sol (na okoli 50 kg, na oral okoli 80 kg). Trositi kakor bi sejal žito. Ta gnojila je potem kopati ali podorati. Ko bodo začele trte njaniti, potrositi je še soliter (okoli 30 kg njivo ali 50 kg na oral). Soliter se pusti kar na vrhu ali pa se podpleje.

Brzjav.

Iz Rogoške Slatine. Danes v g. ni pri „pošti“ zbrani volilci okrajev Rog in Šmarje sklenili so enoglasno, postaviti za visnega kmeta Andreja Drogeniga, sestrnika v Kačjem dolu kot kandidata v državni zbor. To pa iz tega vzroka, ker jim na s